

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713209365
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5713209365.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobkyne Zuzany Černákovéj, nar. 1.1.1969, trvale bytom Belá, ul. Oslobodenia 783/103, okres Žilina, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom v Žiline, Daniela Dlabača 35, IČO: 36 806 498 proti žalovaným v rade X/ C.. P. L., O.. XX.X.XXXX, Z. V. U., Š. O. XXX/XX, X. E. X/ L. L., O.. XX.X.XXXX, V. U., L. XXXX/XX, obom zastúpeným splnomocneným zástupcom Mgr. Patrikom Pálffym, bytom Martin, Záborského 20, X. E. X/ U.. C. Č., O.. XX.XX.XXXX, V. V., H.. D. XXX/XXX, D. Ž., v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam takto

rozhodol:

I. Podielové spoluvlastníctvo strán k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v M.. Ú.. U. R. Z. M. F. F.. Č.. XXX, P. O. P.. Č.. XXX/X M., M. P. P.. Č.. XXX/X M. - K. P. R. O.Y. D. X. XXX U., M. P. M. P.. Č.. XXX/X - K. P. R. O. D. X. XX U. R. M. P., M. P.. Č.. XXX/X - K. P. R. O. D. X. XXX U., M. F. K. O. G. Č.. XXXX P. M.. Ú.. U., sa zrušuje predajom.

II. Podielové spoluvlastníctvo strán k týmto nehnuteľnostiam sa vyporiadava tak, že z výťažku predaja má žalobkyňa nárok na podiel kúpnej ceny v rozsahu 1/9-iny, žalovaný v rade 1/ má nárok na podiel z kúpnej ceny v rozsahu 1/3-iny, žalovaný v rade 2/ má nárok na podiel z kúpnej ceny v rozsahu 1/3-iny, žalovaný v rade 3/ má nárok na podiel z kúpnej ceny v rozsahu 2/9-ín.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy štátu v rozsahu 1/9-iny celkovo vzniknutých trov štátu, žalovaný v rade 1/ je povinný nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 1/3-iny celkovo vzniknutých trov štátu, žalovaný v rade 2/ je povinný nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 1/3-iny celkovo vzniknutých trov štátu a žalovaný v rade 3/ je povinný nahradiť štátu trovy konania v rozsahu 2/9-ín celkovo vzniknutých trov štátu.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.6.2013 žalobkyňa proti žalovaným v rade 1/ - 3/ sa domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva strán k nehnuteľnostiam uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že žiadala toto podielové spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam zrušiť a jej podiel zodpovedajúci pôvodne 1/9-ine voči celku, prikázať rovnako žalovaným v rade 1/ - 3/ tak, že by podiel žalovaného v rade 1/ pôvodne vo výške 1/3-iny predstavoval 10/27-ín, podiel žalovaného v rade 2/ pôvodne vo výške 1/3-iny by predstavoval potom tiež 10/27-ín, podiel žalovaného v rade 3/ voči celku, ktorý bol pôvodne vo výške 2/9-ín, by prirastením jej časti podielu predstavoval 7/27-ín. Tiež

žiadala, aby jej žalovaní v rade 1/ - 3/ vyplatili náhradu za jej spoluvlastnícky podiel z ceny nehnuteľností určených znaleckým posudkom v rozsahu 1/27-iny a to každý žalovaný. Súčasne požadovala priznať náhradu trov konania.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tou skutočnosťou, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, pričom žalovaní v rade 1/ - 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi v rozsahu 1/3-iny, žalovaný v rade 3/ v rozsahu 2/9-ín a ona sama žalobkyňa je minoritnou spoluvlastníčkou v podiele 1/9-ina.

3. Žalobkyňa aj žalovaný v rade 3/ ponúkli žalovaným v rade 1/ a 2/ na odkúpenie svoje spoluvlastnícke podiely, avšak žalovaní v rade 1/ a 2/ nevyužili právo na odkúpenie spoluvlastníckych podielov a neprejavili o ne záujem. Už predtým strany sporu, teda podieloví spoluvlastníci upravili svoje vzájomné práva voči spoločným nehnuteľnostiam dohodou podielových spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci, najmä v tom zmysle, že nehnuteľnosti prenechávajú na užívanie tretím osobám a správu nehnuteľností, ako aj ďalšie povinnosti zmluvne upravené, zabezpečuje žalovaný v rade 1/. Žalovaný v rade 1/ v súčinnosti so žalovaným v rade 2/ postupuje však voči žalobkyňi a žalovanému v rade 3/ takým spôsobom, že títo majú minimálny, resp. žiadny výnos z prenájmu spoločných nehnuteľností a ich prípadný nesúhlas majoritnými spoluvlastníkmi nie je braný do úvahy.

4. Žalobkyňa poukázala na príslušné ustanovenia zákona a to na ust. § 141 ods. 1 a § 142 ods. 1 Obč. zák..

5. V priebehu celého konania žalobkyňa na návrhu zotrvala, avšak na poslednom pojednávaní po tom, čo po podaní kontrolného znaleckého posudku žiadny zo žalovaných neprejavil záujem o jej podiel, navrhla, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo medzi stranami predajom nehnuteľností, keďže žiadny zo spoluvlastníkov nechce ani len časť podielu žalobkyne.

6. Na dôkaz svojich tvrdení žalobkyňa do spisu pripojila výpis K. G. Č.. XXXX, list z 12.4.2012, ktorým ponúkla žalovaným v rade 1/ a 2/ odkúpenie spoluvlastníckych podielov žalobkyne a žalovaného v rade 3/, dohodu podielových spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci a zmluvu o obstaraní veci, ktorú uzavreli spoluvlastníci.

7. Žalovaní v rade 1/ a 2/ a rovnako ani žalovaný v rade 3/ žalobu spočiatku nenamietali a vo svojich písomných vyjadreniach k žalobe uviedli, že vzhľadom na skutočnosť, že nie je stanovená hodnota nehnuteľností, súhlasia s tým, aby súdom určený znalec nehnuteľnosť ocenil a následne sa oni k návrhu vyjadria, či odkúpenie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne bude pre nich reálne možné. Samotný žalovaný v rade 3/ rovnako žalobu nenamietal a súhlasil s tým, aby súd rozhodol tak, ako navrhuje žalobkyňa. Avšak potom, čo bol v konaní podaný posledný znalecký posudok, všetci traja žalovaní uvádzali, že nie je v ich finančných možnostiach odkúpiť podiel žalobkyne, nemajú o neho záujem, naviac však žalovaní v rade 1/ a 2/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu poukázali na dohodu podielových spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci, ktorú strany sporu podpísali v roku 2003 a tvrdili, že existencia tejto dohody a jej účinnosť dohodnutá na 25 rokov od podpisu znemožňuje súdu rozhodnúť o zrušení podielového spoluvlastníctva k spoločným nehnuteľnostiam, či už spôsobom, aký navrhla žalobkyňa v záverečnej fáze konania, alebo iným spôsobom. V tejto súvislosti žalovaní v rade 1/ a 2/ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu poukázali na ust. čl. III. a čl. VIII. predmetnej dohody, ktorá je uzavretá na 25 rokov odo dňa jej platnosti a bude sa predlžovať vždy o ďalší rok, ak ju ktorýkoľvek účastník nevypovie najneskôr do 6 týždňov pred uplynutím lehoty. Zmeny doplnky k dohode je možné vykonať výlučne písomnými dodatkami odsúhlasenými všetkými účastníkmi. Ústne dojednania sa vylučujú, pričom práva a povinnosti z dohody počas ich platnosti nezanikajú prípadnou smrťou niektorého z účastníkov, ale prechádzajú na právnych nástupcov v rozsahu spoluvlastníckych podielov. Platnosť dohody je možné skrátiť výlučne len vzájomnou dohodou všetkých účastníkov a vypovedanie dohody sa vylučuje. Takéto dojednanie podielových spoluvlastníkov podľa názoru žalovaných v rade 1/ a 2/ je v súlade s ust. § 48 Obč. zák., avšak existencia dohody a skutočnosť, že by mala upravovať práva a povinnosti účastníkov, teda podielových spoluvlastníkov a strán tohto sporu na 25 rokov, vylučuje, aby došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva. Strany dohody sa dobrovoľne zaviazali k plneniu a táto dohoda predpokladá plnenie povinnosti 25 rokov. Akékoľvek rozhodnutie súdu, ktorým by zrušil podielové spoluvlastníctvo strán, by bolo narušením zmluvnej vôle strán tejto dohody.

8. K týmto skutočnostiam žalobkyňa argumentovala prostredníctvom svojho právneho zástupcu tvrdeniami, že aj keď sa žalujúca strana o nej zmienila v žalobe, nepovažoval ju za relevantnú skutočnosť, ktorú by bolo potrebné zohľadňovať v tomto konaní, avšak za celé obdobie trvania dohody doposiaľ, najmä však posledných 6 rokov, žalobkyňa a žalovaný v rade 3/ mali minimálne výnosy zo správy spoločnej nehnuteľnosti prostredníctvom žalovaného v rade 1/. Táto dohoda je nevýnosná a táto skutočnosť a totiž, že žalobkyňa nemala žiadny úžitok z užívania spoločných nehnuteľností tretími osobami, viedli nakoniec žalobkyňu k tomu, že žiadala zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo strán.

9. Z výpisu G. Č.. XXXX súd zistil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku v podiele 1/9-ina, žalovaný v rade 1/ je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností uvedených vo výrokovvej časti tohto rozsudku v podiele 1/3-ina, v rovnakom podiele je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností aj žalovaný v rade 2/ a nakoniec žalovaný v rade 3/ je podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností v podiele 2/9-iny.

10. Na pojednávaní sa súd oboznámil so stanoviskami strán, prečítal listiny, ktoré pripojil do súdneho spisu. Vo veci najskôr na návrh strán ustanovil znalkyňu Ing. Danu Kubačkovú, ktorá vo veci podala znalecký posudok č. 133/2015 a následne na návrh strán ustanovil kontrolného znalca v osobe Ing. Ľubomíra Hurajta, PhD., ktorý vo veci podal znalecký posudok č. 1/2017. Oba znalecké posudky sa venovali otázke všeobecnej hodnoty sporných nehnuteľností a možnosti ich reálnej deľby. Zo záveru znaleckého posudku Ing. Dany Kubačkovej č. 133/2015 vyplynulo, že všeobecná hodnota nehnuteľností a to tak budovy, ako aj pozemkov zapísaných na G. Č.. XXXX spolu predstavuje 270.000 €. Posudok bol podávaný k 23.10.2015.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu, najmä žalobkyňa, spochybnili posudok Ing. Kubačkovej, súd ustanovil vo veci kontrolného znalca v osobe dipl. Ing. Ľubomíra Hurajta, PhD., ktorý podal posudok č. 1/2017, ktorým určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností zapísaných na G. Č.. XXXX ku dňu 17.2.2017. Podľa znalca Ing. Ľubomíra Hurajta všeobecná hodnota nehnuteľností a to tak budovy č. súp. 637 ako aj troch pozemkov označených vo výrokovvej časti tohto rozsudku predstavuje sumu 268.000 €. Voči takto určenej cene žiadna zo strán nemala námietky.

12. Z dohody podielových spoluvlastníkov o užívaní spoločnej veci, ktorú nakoniec pripojili obe procesné strany do súdneho spisu, súd zistil, že táto bola podpísaná stranami sporu a podielovými spoluvlastníkmi 3.12.2003 a podieloví spoluvlastníci a strany tohto sporu sa ňou dohodli na vzájomnej úprave práv a povinností pri hospodárení s predmetnými nehnuteľnosťami, najmä s polyfunkčným objektom a teda budovou Č.. F. XXX, ktorá slúžila ako polyfunkčný objekt a nachádza sa na ul. 29. augusta v Martine. Spoluvlastníci sa dohodli, že počas platnosti zmluvy budú polyfunkčný objekt prenechávať do nájmu tretím osobám a v dôsledku tejto skutočnosti sa zriekajú svojho užívacieho práva. Súčasne podieloví spoluvlastníci L. L., C. Č. R. K. Č. si objednali vo vzťahu k obstarávateľovi, ktorým bol žalovaný v rade 1/, výkon hospodárenia s polyfunkčným objektom, riadne efektívne hospodárenie a prevádzkovanie tak, že jednak žalovaný v rade 1/ má podľa dohody vyhľadávať nájomcov a uzatvárať nájomné zmluvy, má vykonávať bežnú údržbu objektu a opravy drobného rozsahu, zmluvne zabezpečovať dodávateľov na údržbu a opravy väčšieho charakteru, zmluvne obstarávať dodávateľov energií a služieb, uzatvárať poisťné zmluvy, zastupovať objednávateľov ako účastníkov konania pri rokovaniach pred orgánmi samosprávy ako aj výkonným aparátom.

13. Podľa čl. VIII. dohoda o užívaní spoločnej veci a súčasne zmluva o obstaraní veci, ktorá bola zahrnutá v dohode, bola uzatvorená na dobu 25 rokov odo dňa jej platnosti mala sa predlžovať vždy o ďalší rok, ak ju niektorý účastník nevypovie, najneskôr 6 týždňov pred uplynutím lehoty. Platnosť tejto dohody a zmluvy ako aj jej prípadných dodatkov, je podmienená úradne overenými podpismi účastníkov. Zmeny a doplnky k tejto dohode bolo možné vykonať výlučne písomnými dodatkami odsúhlasenými všetkými účastníkmi. Práva a povinnosti z dohody prechádzali na právnych nástupcov účastníkov dohody a v rozsahu ich spoluvlastníckych podielov. Platnosť dohody a zmluvy je možné skrátiť výlučne len vzájomnou dohodou všetkých strán. Vypovedanie dohody, či zmluvy, sa vylučuje.

14. Majúc preukázaný tento skutkový stav súd vychádzal pri úprave práv a povinností strán sporu z ustanovení Obč. zák., ktoré upravujú podielové spoluvlastníctvo.

15. Podľa § 137 ods. 1 Obč. zák. podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

16. Podľa § 139 ods. 2 Obč. zák. o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina, alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

17. Podľa § 141 ods. 1 Obč. zák. spoluvlastníci sa môžu dohodnúť o zrušení spoluvlastníctva a o vzájomnom vypořiadaní; ak je predmetom spoluvlastníctva nehnuteľnosť, dohoda musí byť písomná.

18. Podľa § 142 ods. 1 obč. zák. ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vypořiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému, alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

19. Podľa § 142 ods. 2 Obč. zák. z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd nezruší a nevyporiada spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu, alebo predajom veci a rozdelením výťažku.

20. V tomto prípade bolo zrejmé, že žalobkyňa, ktorá je minoritnou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností, nemá ďalší záujem zotrvať v podielovom spoluvlastníctve s ostatnými stranami sporu, najmä z dôvodu, že spôsob, akým sa s nehnuteľnosťou nakladá a to na základe vyššie uvedenej dohody strán z roku 2003, jej nezabezpečuje žiadne úžitky z užívania veci tretími osobami. V konaní napriek podaniu dvoch znaleckých posudkov, ktoré sa od seba len nepatrne odlišovali, došlo k situácii, keď žiadny zo žalovaných nemal záujem o prirastenie podielu žalobkyne. Podľa názoru žalovaných v rade 1/ a 2/ však zrušeniu podielového spoluvlastníctva strán bránila existencia dohody, ktorou podieloví spoluvlastníci v súlade s ust. § 139 ods. 2 Obč. zák. písomne upravili spôsob hospodárenia so spoločnou vecou v dohode. Pre prípad, že by sa súd s ich názorom nestotožnil, aj žalovaní videli jedinou možnosť v predaji spoločnej veci.

21. Súd vychádzal z presvedčenia, že v prípade strán sporu, ktoré sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností, je obsah ich spoluvlastníckeho práva vymedzený rovnako ako obsah vlastníckeho práva. Vlastnícke právo je právom vecným, absolútnym právom, ktoré pôsobí „erga omnes“, teda proti všetkým a obsah vlastníckeho práva, ktorý jej totožný aj pre podielové spoluvlastníctvo, je vymedzený v ust. § 123 Obč. zák.. V prípade podielového spoluvlastníctva však zákon predpokladá v ust. § 139 ods. 2 Obč. zák., že spoluvlastníci sa o výkone svojich práv, ktoré tvoria obsah ich vlastníckeho práva k spoločnej veci, v tomto prípade k spoločným nehnuteľnostiam, môžu dohodnúť a strany sporu tak aj urobili. Avšak dohoda, ktorú strany sporu uzavreli v roku 2003, je striktné závislá od existencie spoluvlastníckeho vzťahu medzi stranami a je závislá na existencii spoluvlastníctva vôbec. Podľa presvedčenia súdu ani dohodou uzavretou spoluvlastníkmi podľa ust. § 139 ods. 2 Obč. zák. nie je možné vylúčiť aplikáciu (a to ani po dohodnutí dobu) ust. § 141 a § 142 Obč. zák., teda možnosť spoluvlastníka dohodnúť sa s ostatnými, alebo podať návrh na súd a žiadať zrušiť a vypořiadat' podielové spoluvlastníctvo. Aj ust. § 141, ale aj ust. § 142 Obč. zák. vychádza zo zásady, podľa ktorej nikoho nemožno spravodlivo nútiť, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu. Spoluvlastníci sa teda kedykoľvek počas trvania spoluvlastníckeho vzťahu môžu dohodnúť na zrušení spoluvlastníctva a to dokonca aj v priebehu súdneho konania o jeho rozdelenie, resp. ak sa nedohodnú, môže ktorýkoľvek z nich podať návrh na súd predpokladaným ust. § 142 Obč. zák.. Podielové spoluvlastníctvo ako spoločenstvo vlastníckych práv, je založené na zásade dobrovoľnosti a určité obmedzenie v tomto smere obsahuje len ust. § 142 ods. 2, ktorý výnimočne umožňuje zamietnutie návrhu na zrušenie spoluvlastníctva a jeho vypořiadanie súdom z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

22. Podľa presvedčenia súdu právo spoluvlastníkov zrušiť podielové spoluvlastníctvo, či už dohodou, alebo rozhodnutím súdu, nemôže byť obmedzené dohodou predpokladanou ust. § 139 ods. 2 Obč. zák., keďže takáto dohoda môže byť platne uzavretá len v prípade existencie spoluvlastníctva. Nemôže však svojimi ustanoveniami vylúčiť zákonom dané práva spoluvlastníka podľa ust. § 141 a § 142 Obč. zák., nakoľko táto dohoda má záväzkový charakter, plynú z nej práva a povinnosti len vo vzťahu k spoluvlastníkom za predpokladu, že k spoločnej veci spoluvlastníctvo trvá. V prípade, že by došlo k

zániku spoluvlastníctva dohodou spoluvlastníkov o jeho zrušení a vyporiadaní, prípadne rozhodnutím súdu, podľa presvedčenia súdu nastal by zánik práv a povinností toho účastníka dohody, ktorý by prestal byť spoluvlastníkom a to na základe ust. § 575 Obč. zák., ktorý pojednáva o zániku záväzku z dôvodu nemožnosti plnenia.

23. Podľa § 575 ods. 1 Obč. zák. ak sa plnenie stane nemožným, povinnosť dlžníka plniť zanikne.

24. V prípade zániku spoluvlastníctva k spoločnej veci niektorému zo strán tejto dohody by práva a povinnosti reálnou nemožnosťou plnenia v dôsledku zrušenia spoluvlastníctva by zanikli. Na druhej strane však podľa presvedčenia súdu uzavretím zmluvy predpokladanej ust. § 139 ods. 2 Obč. zák. nemôžu podieloví spoluvlastníci vylúčiť realizovanie zákonného práva spoluvlastníka, aj keď len po dobu trvania takejto dohody, ktoré spoluvlastníkovi priznáva zákon v ust. § 141 a § 142 Obč. zák.. Z takýchto dôvodov súd nepovažoval existenciu dohody o spôsobe hospodárenia so spoločnou vecou, teda s predmetnými nehnuteľnosťami za prekážku, pre ktorú by nemohol zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo strán. Z charakteru budovy a medzi stranami bolo nesporné, že reálne rozdelenie budovy podľa spoluvlastníckych podielov vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o polyfunkčný objekt, ktorý majú v prenájme tretie osoby, nie je možné a ani jeden zo spoluvlastníkov nechcel, aby k jeho podielu prirástol podiel žalobkyne, ktorá nechcela zotrvať v spoluvlastníctve so žalovanými v rade 1/ - 3/.

25. Vychádzajúc teda z vyššie konštatovanej zásady, že nikoho nemožno spravodlivo nútiť, aby zotrval v spoluvlastníctve s inou osobou, súd vyhovel žalobe žalobkyne a podielové spoluvlastníctvo strán zrušil spôsobom, ktorý predpokladá ust. § 142 ods. 1 Obč. zák., teda predajom nehnuteľnosti. Až do úspešnej realizácie predaja nehnuteľnosti, spoločné nehnuteľnosti budú v podielovom spoluvlastníctve strán tak, ako doposiaľ. Do úspešného predaja nehnuteľností spoluvlastníci môžu dohodou spoluvlastníctvo zrušiť iným spôsobom.

26. Vychádzajúc z ust. § 137 ods. 1 Obč. zák. súd vo výrokovej časti tohto rozsudku vyjadril, v akom podiele bude rozdelený výťažok z predaja spoločných nehnuteľností medzi bývalých podielových spoluvlastníkov. Je teda zrejmé, že ich podielové spoluvlastníctvo zanikne predajom spoločnej veci a výťažok bude rozdelený na základe rozsudku súdu v podieloch, ktoré zodpovedajú ich spoluvlastníckym podielom.

27. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozsudku.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.. V tomto konaní súd nebol striktné viazaný návrhom žalobkyne, nakoľko z ust. § 142 ods. 1 Obč. zák. vyplýva spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami. Avšak žalobkyňa v konaní nebola celkom úspešná, pretože súd síce jej návrhu vyhovel v časti, kde podielové spoluvlastníctvo zrušil. Avšak vzhľadom na postoj ostatných spoluvlastníkov nedošlo k naplneniu jej predstáv vyjadrených v pôvodnom žalobnom petite, kde žiadala, aby jej podiel v rovnakom pomere prirástol k podielom žalovaných v rade 1/ - 3/ a aby jej títo poskytli finančnú náhradu. Žalovaní v rade 1/ - 3/ striktné stanovisko k sporu nevyjadrili, resp. žalovaní v rade 1/ a 2/ sa vyjadrili v závere konania, kde navrhovali, aby súd podielové spoluvlastníctvo strán nezrušil z dôvodov uvedených vyššie. Preto ani v tomto prípade nemožno u žalovaných hovoriť o nepochybnom úspechu vo veci a vzhľadom na takúto procesnú situáciu súd rozhodol tak, že ani jedna z procesných strán nemá proti ostatným, alebo niektorej z nich právo na náhradu trov konania.

29. V konaní vznikli trovy štátu znaleckým dokazovaním, keď súd na základe uznesenia sp. zn. 10C/144/2013 zo dňa 3.12.2015 vyplatil zo štátnych prostriedkov znalkyni Ing. Kubačkovej znalečné vo výške 330,68 € a následne na základe uznesenia rovnakej sp. zn. zo dňa 13.6.2016 jej vyplatil znalečné vo výške 14,48 €. Na základe uznesenia Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/144/2013 boli vyplatené zo štátnych prostriedkov trovy za znalecké dokazovanie, vzniknuté znaleckým dokazovaním Ing. Ľubomírovi Hurajtovi vo výške 154,06 €. Štát nárok na náhradu týchto trov uplatnil v súlade s ust. § 259 C.s.p. dňa 26.6.2017. Pokiaľ ide o trovy, ktoré vznikli znaleckým dokazovaním, kde náklady znášal štát zo rozpočtových prostriedkov súdu a ktoré vznikli do účinnosti Civilného sporového poriadku, teda do 1.7.2016, súd priznal ich náhradu štátu na základe ust. čl. 4 ods. 2 C.s.p..

30. S prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok, ktorý v prechodných a záverečných ustanoveniach nerátal s náhradou trov konania štátu, ktoré vzniknú do jeho účinnosti, prihliadajúc na rozumné usporiadanie vzťahu medzi štátom a stranami sporu, súd priznal protistránam sporu štátu náhradu trov, ktoré mu vznikli v spore, ktorý proti sebe viedli a to podľa podielu strán na spoločných nehnuteľnostiach, ku ktorým bolo na základe návrhu žalobkyne nutné zrušiť podielové spoluvlastníctvo. Rovnako takto súd postupoval v súvislosti s nákladmi, ktoré vznikli štátu znaleckým dokazovaním, v tomto prípade znaleckým dokazovaním Ing. Hurajta, avšak trovy, ktoré vznikli v súvislosti s podaním jeho znaleckého posudku po 1.7.2016, už súd priznáva štátu v zmysle ust. § 259 C.s.p., podľa ktorého, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok. Štát do 10 dní od výplaty svedočného Ing. Hurajtovi v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/144/2013 uplatnil nárok na náhradu trov konania a súd tieto trovy štátu opäť proti žalovaným podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov priznal.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.